

Fra: morten_lp@hotmail.com [mailto:morten_lp@hotmail.com]
Sendt: 25. februar 2008 03:44
Til: Retsudvalget
Emne: Til Retsudvalget

Fra: Morten Pedersen
Organisation: Medl. af Ny Alliance
Adresse: Borgskrivervej 3, 2. th.
Postnr: 2400 København NV
EMail: morten_lp@hotmail.com
Telefon: 6085-5587
Må offentliggøres på hjemmesiden: Ja

En ensidig og forudindtaget fremstilling af en reaktionær og middelalderlig indstilling til ytringsfriheden, religionen og videnskaben. I 21 søndag d. 24. februar 2008 blev seerne gjort bekendt med baggrunden for en reaktionær og middelalderlig indstilling til ytringsfriheden, religionen og videnskaben. Det er fint nok at vi får dette indblik i en mentalitet, som i bedste fald må betegnes som en anakronisme. Men hele indlægget bliver ensidigt og forudindtaget når den modsatte holdning ikke kommer til orde. I indlægget bliver den fri ytring sammenlignet med en lastbil, som er ude af kontrol. Indlægget promoverer med andre ord kontrol af ytringsfriheden. Dette er for det første ikke i almenvellets interesse. For det andet er det en yderst tvivlsom fremgangsmåde, at man giver den slags yderliggående synspunkter en platform uden samtidig at give plads til synspunkter som modsiger disse ekstreme synspunkter. Der mangler med andre ord en tilsvarende promovering af følgende synspunkter: Hvis vi bilder os ind, at det demokrati og den velfærdsstat, som vi kender ikke kan blive bedre, så er vi ikke et hak bedre end dem, som mener, at der efter deres profet aldrig igen vil komme en ny og original tanke, som vil forbedre harmonien mellem mennesker på jorden. Vi skal naturligvis tillade os selv at tænke og lytte til vores samvittighed. Det er det første skridt. Det næste skridt er, at gøre tanken fri i det offentlige rum. Det er den allerede til en vis grad. Men det er stadig pressen som sidder tungt på formidlingen af den fri tanke og der er også dommere i Danmark som har bemærkelsesværdigt let ved at udnytte loven til det yderste – og endda overskride etiske og moralske grænser – i deres forsøg på at underkue ytringsfriheden. Domstolene har ikke blot mulighed for at underkue ytringsfriheden for den enkelte i samfundet, men har også mulighed for at spænde ben for pressens helt nødvendige arbejde. Det er måske ikke helt forkert at sige, at der eksisterer en skrøbelig magtbalance mellem domstolene og pressen i spørgsmålet om ytringsfriheden. Domstolene har bakket op om pressens ret til at trykke satiriske tegninger. Men domstolene har også i samme periode udnyttet loven til det yderste – og endda overskredet etiske og moralske grænser – i deres forsøg på at underkue ytringsfriheden for mindst en borger i Danmark. Det er et skridt frem og to tilbage. Samtidig har pressen væltet sig i sin succes og har helt ignoreret de to skridt tilbage. Det, som kan ske for en borger i Danmark kan også ske for dig personligt. "Alt hvad der skal til for at det onde sejrer, er, at gode mænd ikke griber ind." (Edmund Burke). Dette sker desværre alt for ofte og pressen har desværre alt for travlt med at vælte sig i sin midlertidige og lettere middelmådige succes til at indse, at deres succes kan blive meget kortlivet, hvis ikke de vågner op til dåd. Det vi har brug for er en åben debat om værdier og dernæst har vi brug for godt politisk håndværk til at skrive disse værdier ind i loven; og evt. også forberede en ny grundlov som er opdateret på alle punkter vedrørende ytringsfriheden. Det har gode mænd gjort tidligere i historien og der er naturligvis behov for, at hver generation tager denne debat og derved løfter harmonien mellem mennesker yderligere op, når nye tanker og ideer implementeres i loven. Jeg vil gerne bidrage til en sådan værdidebat. Jeg mener, at alle mennesker har en indre stemme, som taler sandhedens sprog. Det er uden tvivl denne indre stemme, som er kilden til alle

religioner, al videnskabelig erkendelse og til de love og regler, som danner rammen for den retssikkerhed, som vi alle ønsker at nyde. Vores søgen efter sandheden, uanset hvilken praktisk anvendelse og sammenhæng vi bruger sandheden indenfor, har denne fælles kilde. Ytringsfriheden er en meget væsentlig forudsætning for denne stræben efter sandheden. Hvis ytringsfriheden falder, så falder også grundlaget for alle religioner, al videnskabelig erkendelse, og enhver form for retssikkerhed. Præcis derfor er ytringsfriheden mere hellig end alle religioner, al videnskabelig erkendelse, og alle love og regler i verden er tilsammen. Ytringsfriheden er derfor naturligvis også vigtigere end alskens fine fornemmelser, som nogen måtte have. Hvis vi et øjeblik ser på alt andet end videnskab og religion, så er der et vist hierarki i tingene. Vores instinktive stræben efter sandheden er en forudsætning for ytringsfriheden; ytringsfriheden er sammen med denne instinktive stræben efter sandheden en forudsætning for retssikkerheden; retssikkerheden er sammen med ytringsfriheden en forudsætning for demokratiet; og demokratiet – eller i det mindste tanken om at vi alle betyder lige meget – er sammen med vores stræben efter retfærdighed forudsætningen for velfærdsstaten. Vi får derfor en ubehagelig dominoeffekt, som kan risikere at gå ud over os alle, hvis ytringsfriheden eller grundlaget for ytringsfriheden skrider. De fleste mennesker forstår dette intuitivt og vil derfor føle en lede ved at betale skat eller bidrage på anden vis til et samfund, som undertrykker den fri tanke. Her har pressen så spillet totalt fallit og har lagt sig fladt ned på maven for en dommerstand, som ikke engang ad egen kraft er i stand til at slippe af med brodne kar og tvivlsomme elementer, som ønsker at underkue ytringsfriheden. Man skal jo nærmest i bogstaveligste forstand springe ud ad skabet som pædofil i den bedste sendetid på TV, hvis man som dommer skal risikere, at ens professionelle fremtid tages op til revision. Andre land, som vi normalt vil sammenligne os med, er kommet et skridt videre på dette område, hvilket man bl.a. kan konstatere ved at se filmen: "The people vs. Larry Flynt". Det er almindeligt, at domstolene i USA er under parlamentarisk kontrol på den måde, at dommere til højesteret udpeges af præsidenten, mens man visse steder skal vælges til dommer i det der svarer til byretten. Men at dette ikke er tilstrækkeligt til at sikre retfærdigheden kan man overbevise sig om ved at se på mordsagen imod O.J Simpson. Mordsagen imod O.J. Simpson er et skræmmende eksempel på den mangel på retssikkerhed på offerets side, som er konsekvensen af den uhensigtsmæssige mangel på intern og ekstern kontrol og kvalitetssikring indenfor dommerstanden, som vi også lider under her i Danmark. Da jeg arbejder på Retsgenetisk Afdeling i København mødte jeg personligt Dr. Bruce Weir, som repræsenterede videnskaben, og dermed også fornuften, under sagen imod O.J. Simpson. Jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, at det var dommeren i O.J. Simpson sagen og ikke Dr. Bruce Weir, som burde se sig om efter et andet job. Det er naturligvis også betænkeligt, at retfærdigheden koster så meget i et land som USA. Det er yderligere betænkeligt, at vi her i Danmark har fået det samme problem. Man skal nok være professionel fodboldspiller eller erhvervsleder på topplan, hvis man skal overgå den timeløn man som advokat kræver af ganske almindelige borgere. Det hjælper naturligvis lidt på det, at man kan være heldig at få fri proces. Men efter at man ikke længere kan klage til Ombudsmanden når man ikke opnår fri proces, så er man nok lige vidt. Især hvis det er ytringsfriheden, som man kæmper for, idet man ifølge reglerne ikke kan få fri proces til en sådan sag. Det bør nok heller ikke være et spørgsmål om held hvorvidt retfærdigheden sker fyldest. Det er så nu, at vi skal forsøge at finde løsninger på disse problemer. Jeg vil foreslå at man opretter en fornuftbaseret appelret med lægdommere, som har en baggrund indenfor fornuftbaserede erhverv frem for regelbaserede erhverv; f.eks. håndværkere, skolelærere, forskere og videnskabsmænd i stedet for f.eks. jurister, økonomer, sprogkyndige og cand. polit'ere. I dag er retssikkerheden og dermed også ytringsfriheden alt for afhængig af kompetencen – eller manglen på samme – hos mennesker med en regelbaseret faglig baggrund. Fornuften spiller simpelthen en alt for lille rolle i denne sammenhæng. Fornuften skal have en mulighed for at sejre. Også selvom pressen vælger at sidde på sine hænder. Man må aldrig glemme, at selvom det ikke er ualmindeligt, at regler, som

synger på sidste vers helt eller delvist har fjernet sig fra fornuften, så har alle regler, nye som gamle, deres oprindelige udspring i fornuften. Alle fornuftbaserede kundskaber og erhverv er karakteriseret ved en rationel og praktisk tilgang til hvad der virker og hvad der ikke virker. Denne egenskab ser man desværre ikke i samme grad ved de rent regelbaserede kunstarter og erhverv. Dette er med til at gøre mennesker med en rent regelbaseret faglig baggrund enten inkompetente eller inhabile i visse sager af både praktisk og principiel betydning for ytringsfriheden og for retssikkerheden. Man burde af samme selvindlysende årsager også have ret til at få et fornuftbaseret forsvar i enhver retssag selvom dette i praksis vil føre til brugen af læg-advokater. Det er min faste overbevisning, at der i så tilfælde vil være potentiale for et helt nyt erhverv med kundskab indenfor fornuftbaserede forsvar. Hvis man som anklaget har en mistanke eller en klar fornemmelse af, at ens sag er af principiel betydning, fordi gældende regler ikke slår til, så vil et fornuftbaseret forsvar i en retssag dels være det bedste valg i forhold til at føre et fornuftigt forsvar. Dels vil et fornuftbaseret forsvar også være et vigtigt signal til retten om, at der er tale om en principiel sag, som kræver et vist mål af integritet og selvstændig tankevirksomhed fra dommeren. Dels bør man i visse sager kunne vælge både et juridisk og et fornuftbaseret forsvar. Slutteligt bør man nok tage skridtet fuld ud og indføre et fornuftbaseret alternativ til Den Særlige Klageret. I dag har systemet end ikke pligt til at offentliggøre alle domme eller blot at gøre dem frit tilgængelige på internettet. Desuden indsamles der ikke systematisk lydoptagelser fra alle retsmøder, så man som borger kan dokumentere uregelmæssigheder og uhensigtsmæssig optræden i en klage til Den Særlige Klageret. Man må konstatere, at pressen ikke formår at udføre sin opgave som samfundets vagthund når det handler om dommerstanden, som i øvrigt ikke selv har viljen til selv at løfte denne opgave. Det er således ikke underligt at ingen borger indtil nu har fået medhold i en klage over en dommer. Man kunne evt. løse dette problem helt simpelt ved, at en dommer får tildelt et klippekort med et begrænset antal klip; f.eks. tre klip. En dommer vil så miste et klip hver gang han/hun underkendes af en fornuftbaseret appelret med lægdommere, som alle har en fornuftbaseret faglig baggrund. Derved opnår enhver borger den retssikkerhed som er forudsætningen for at opretholde de bedste sider af det samfund vi kender i dag og enhver dommer, som har sovet i timen eller det der er værre får en endog meget fair mulighed for at rette op og komme fornuften i møde. Dette forslag udelukker heller ikke, at pressen en dag vågner op og tager sin rolle som samfundets vagthund helt alvorlig på alle områder. En kopi af denne e-mail er sendt til DR's direktion, folketingets retsudvalg, justitsministeren, statsministeren, og Jyllandsposten. Med venlig hilsen Morten Pedersen